

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1184-25
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חברה

העוררת: **שלדון אחזקות בע"מ, ח.פ. 515673036**
באמצעות רו"ח יעקב ראובן

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה הפועלת בתחום הניקיון למשרדים.
2. ביום 21.11.2023 הגישה העוררת תביעה לפיצוי הוצאות מזכות, בגין תקופת הזכאות אוקטובר 2023, בהתאם לפרק שמיני 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (כנוסחו בהתאם להוראת השעה; להלן - **החוק**).
3. תביעה זו נדחתה על ידי המשיבה בהחלטה מיום 19.5.2024. בהחלטה זו נקבע כי גם אלמלא המלחמה, מחזור ההכנסות של העורר היה נמוך יותר מהמחזור בתקופת הבסיס, שכן בשנת 2023, בחודשים שקדמו למלחמה, ההכנסות היו ממילא נמוכות יותר מאשר בחודשים המקבילים בשנת 2022. המשיבה החליטה לקבוע את ממוצע ההכנסות של העוררת בחודשים ינואר עד ספטמבר 2023 כמחזור בסיס חלופי, ומצאה כי בהשוואה למחזור הבסיס החלופי חלה ירידת מחזורים בשיעור של 13% בלבד, שאינה מזכה בפיצוי.
4. על החלטה זו הגישה העוררת השגה ביום 22.7.2024. בהחלטה מיום 29.12.2024 החליטה המשיבה לדחות על הסף את ההשגה, עקב האיחור בהגשתה – ההשגה הוגשה בחלוף 64 ימים, בעוד לפי החוק יש להגיש את ההשגה בתוך 60 ימים (דהיינו, היה על העוררת להגיש את ההשגה עד יום 18.7.2024). בהחלטה, ציינה המשיבה כי ההשגה הוגשה "באיחור ניכר" וכי לא הוגשה מבעוד מועד בקשה להארכת מועד, ולא צוינו הנימוקים לאיחור.
5. מכאן הערר שבפנינו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6. בכתב הערר תיאר ב"כ העוררת כי בניסיון להגיש את ההשגה באמצעות המערכת המקוונת של המשיבה חלו תקלות והאתר "קרס" מספר פעמים בניסיון להעלות את מסמכי ההשגה. לטענת ב"כ העוררת, הוא מעריך כי במשך כארבעה ימים עסק בניסיון להעלות את המסמכים, ורק לאחר ניסיון נוסף שנערך בשעה לא קונבנציונלית – הוא הצליח להגיש את ההשגה.
7. לגופו של עניין, ביקשה העוררת להעיר כי התחשיב שביצעה המשיבה אינו מעוגן בחוק, וכי לקוח שעזב אותו לפני המלחמה לתקופה מסוימת חזר אליו לאחר המלחמה. העוררת הצביעה על נתוני ההכנסות בשנת 2024 שמעידים על חזרה לפעילות בהיקף גבוה. במענה לשאלות הבהרה מאת יו"ר הוועדה, הבהירה העוררת כי ההכנסה הגבוהה שנרשמה בשנת 2022 היא תוצאה של התחשבות עם לקוח שעזב קודם לכן. בהתייחס לשאלות בעניין ירידת המחזורים, הסבירה העוררת כי אכן חלה ירידה – דווקא בחודש יוני 2023 ולא במועד מוקדם יותר – ואולם לאחר מכן חלה התאוששות, שנעצרה עקב המלחמה. העוררת הצביעה על לקוח ספציפי – חברה בשם מייגרינספיס בע"מ – שהפסיקה לעבוד עימה בחודש יוני 2023, אך חזרה לאחר המלחמה, מחודש מרץ בלבד. בהמשך, הגישה העוררת הצהרה מאת מנכ"ל חברת מייגרינספיס, לפיה תחילת העבודה המשותפת נדחתה עקב המלחמה.
8. בכתב התשובה המשיבה לא התייחסה כלל להסברים שהציג ב"כ העוררת לעניין הקושי בהעלאת המסמכים. מסיבות שלא הובהרו, טענה ב"כ המשיבה כי "העוררת לא נימקה בכלל מדוע ההשגה הוגשה באיחור". המשיבה טענה כי בהתאם לפסיקה, לצורך בחינת טענות העוררת נדרשים טעמים מיוחדים, וכי לא ניתן להתעלם מדרישה זו.
9. לעניין סיכויי ההשגה, הדגישה המשיבה כי ההחלטה המקורית התבססה על ירידת מחזורים שזוהתה, וכי בנטרול ירידה זו – אין לעוררת ירידת מחזורים בשיעור המזכה בפיצוי. המשיבה הדגישה כי סמכותה לערוך חישוב חלופי הוכרה בעבר בפסיקות ועדות הערר ובתי המשפט המחוזיים, והיא רלוונטית לענייננו. המשיבה טענה כי ההבהרות שהגישה העוררת לעניין ירידת המחזורים היו סתמיות וכלליות, וכי המכתב שצורף מאת הלקוח חסר פרטים מהותיים. הודגש כי אין התייחסות להיקף העבודה עם הלקוח לפני עזיבתו ולאחר חזרתו, וכן כי לא צורפה כרטסת הכנסות ממנה ניתן ללמוד על הנתח העסקי של הלקוח זה. עוד הודגש כי לא צוין באיזה מועד עזב הלקוח.
10. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, מצאנו כי ניתן לדון בערר על בסיס כתבי הטענות, וסברנו כי לא יהיה בכך בכדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים. למסקנה, החלטנו לבטל את ההחלטה הדוחה את ההשגה על הסף, ולהחזיר את הערר לשלב ההשגה לצורך בחינת ההשגה ומתן החלטה לגופו של עניין.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. התשתית הנורמטיבית הנוגעת לעניין איחור בשלב ההשגה הובהרה בהזדמנויות רבות ולא ראינו צורך לחזור על הדברים בהרחבה. נזכיר כי למשיבה יש סמכות טבועה להארכת מועד בשלב ההשגה (ראו ערר 1611-22 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 2.8.2022, פסקה 51 להחלטה), וכי אמות המידה להפעלת סמכות זו נלמדות מאמות המידה הנהוגות בהליכי ערעור אחרים (ראו ערר 1458-23 לנבו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.8.2023). בהתאם, ניתן להאריך את המועד "מטעמים מיוחדים שיירשמו", ובהקשר זה יש לתת את הדעת למכלול השיקולים שהוזכרו בפסיקה: הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, משך האיחור, מהות ההליך, הסתמכות הצד שכנגד על התוצאה בהליך הקודם, וכן הסיכויים הלכאוריים של ההליך הערעורי (ראו למשל בש"א 482/08 דב פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי, ניתן ביום 28.1.2008; רע"א 1376/17 אליהוד יערי נ' רקח דוד, ניתן ביום 15.5.2017).
12. לצד זאת עמדו ועדות הערר בעבר על כך שבניגוד להארכות מועד בהליכים אחרים, בהליכים שלפנינו יש חשיבות לשלב שבו מצויה ההתדיינות – לא מדובר בערעור על החלטה שיפוטית ובמתן הזדמנות לקיום דיון שיפוטי נוסף "בגלגול שני", אלא בהליכים ראשוניים של השגה וערר, כאשר דחיית ההשגה על הסף פירושה חסימת העוררת מכל בירור בהליך שיפוטי (ראו ערר 1442-24 יוסף דאהר נ' רשות המסים, ניתן ביום 26.1.2025; ערר 1047-25 הקודחים שבת בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 9.2.2025; ערר 1236-25 קייטרינג רסטל בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 30.4.2025).
13. במקרה שלפנינו, מדובר באיחור קטן, של 4 ימים בלבד. המועד האחרון להגשת ההשגה חל ביום 18.7.2024 – יום חמישי בשבוע – ואילו ההשגה הוגשה ביום 22.7.2024, ביום שני בשבוע – דהיינו, בפער של שני ימי עבודה בלבד.
14. העוררת הסבירה כי התמודדה עם תקלה טכנית בעת הגשת ההשגה, והדגישה כי לא מדובר באיחור ניכר כפי שטענה המשיבה. מסיבות שלא הובהרו, לא ראתה המשיבה לנכון להגיב לטענה זו. העובדות אמנם לא התבררו עד תום, שכן גם העוררת לא צירפה ראיות כלשהן לתמיכה בטענותיה, ואולם ניתן להעיר כי התאריך הנקוב על גבי מסמך ההשגה הוא מוקדם למועד ההגשה (25.6.2024), וייתכן שיש בכך בכדי להעיד על העיכובים בשלב הטכני של הגשת המסמך. לטעמנו, כשמדובר באיחור של 4 ימים, שהם שני ימי עבודה בלבד, אם אכן אירעה תקלה טכנית – ואפשרות זו לא הופרכה על ידי המשיבה – מדובר בהצדקה ראויה ומתקבלת על הדעת, המהווה טעם מיוחד לאיחור קל מעין זה.
15. לצד זאת נעיר כי אף במישור סיכויי ההשגה, טענות העוררת אינן משוללות יסוד. אין מחלוקת על השינויים והתנודות שמעוררים קושי להתבסס על מחזור ההכנסות בתקופת הבסיס; העוררת אף הודתה כי בחודש אוקטובר 2022 נערכה התחשבנות שהובילה להכנסה גבוהה. אולם השאלה המתבקשת היא מהו מחזור הבסיס המשקף באופן אמיתי את

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הכנסות העוררת אלמלא המלחמה. בכדי לבסס זכאות לפיצוי כלשהו, די בכך שהעוררת תוכיח כי מחזור הבסיס הוא 212.7 אלף ש"ח (בהינתן גובה ההכנסה בתקופת הזכאות). העוררת הודתה כי חלה ירידה משמעותית בהכנסותיה בשנת 2023, אולם העירה בצדק כי הירידה החלה בחודש יוני 2023 ולא בחודש ינואר 2023 כנטען על ידי המשיבה. בחודשים ינואר עד אפריל 2023 ההכנסה הייתה גבוהה מהרף המזכה בפיצוי, באופן עקבי וברור. כמו כן, יש צדק בטענה כי מגמת הירידה שהחלה בחודש יוני 2023 התהפכה עוד לפני המלחמה, בחודש אוגוסט 2023. גם בשנת 2024, כמעט בכל חודשי השנה, היו לעוררת הכנסות גבוהות בהרבה מהרף ההשוואתי המזכה בפיצוי. נתוני ההכנסות בחודשים שלפני המלחמה הם אמנם נמוכים יותר, אולם לא מן הנמנע אפוא שבחינה מעמיקה של מצב העסק, לרבות הטענות אודות חזרת לקוחות לאחר פרוץ המלחמה, תוביל למסקנה שונה מזו שאליה הגיעה המשיבה. אין בכוונתנו לקבוע מסמרות לכאן או לכאן, אולם הנתונים מעידים כי הסיטואציה היא גבולית והעניין ראוי לבחינה.

16. בהינתן העובדה שמדובר באיחור קל, שניתן לו הסבר מניח את הדעת (אשר לא הופרך על ידי המשיבה), וכן לנוכח סיכויי הליך ההשגה והחשיבות במיצויו, ראינו לנכון ליתן לעוררת את יומה ולהחזיר את העניין לשלב ההשגה.

17. המשיבה תבחן את ההשגה כפי שהוגשה ותיתן החלטה לגופו של עניין לגבי זכאות העוררת לפיצוי, בתוך 100 ימים ממועד מתן החלטה זו. בנסיבות העניין, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"ה, 19/05/2025, בהעדר הצדדים.

1184-25

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה